

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศสำหรับการ
 ดูแลคนไข้ในผู้ใหญ่ที่ใส่ท่อช่วยหายใจในหอผู้ป่วยวิกฤต
 โรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค จังหวัดเชียงราย

ผู้เขียน นางประภาพร เจริญชัย

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ
 รองศาสตราจารย์ฉวีวรรณ ธงชัย

บทคัดย่อ

การดูแลคนไข้เป็นเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงและทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อน การดูแลคนไข้
 ที่ปลอดภัยต้องการแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ การศึกษาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
 ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศสำหรับการดูแลคนไข้ในผู้ใหญ่ที่ใส่ท่อช่วยหายใจใน
 หอผู้ป่วยวิกฤตของโอเวอร์บรู๊ค จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วย
 วิกฤตก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติ (เดือนเมษายน 2552 ถึงเดือนพฤษภาคม 2552) จำนวน 31 คน และ
 ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยวิกฤตระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติ (เดือนกรกฎาคม 2552 ถึง
 เดือนตุลาคม 2552) จำนวน 68 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ
 สำหรับการดูแลคนไข้ในผู้ใหญ่ที่ใส่ท่อช่วยหายใจในหอผู้ป่วยวิกฤต พัฒนาโดย กรรณีน สุวรรณฉาย
 และคณะ (2551) และ 2) แบบรวบรวมผลลัพธ์จากการดูแลคนไข้ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลง
 ระดับความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดแดง การเปลี่ยนแปลงของสัญญาณชีพ การบาดเจ็บของเยื่อ
 บุหลอดลมจากการดูแลคนไข้ และความไม่สบายจากการดูแลคนไข้ การศึกษาอิงกรอบแนวคิด
 การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาวิจัยด้านสุขภาพและการแพทย์แห่งชาติ (NHMRC, 1999)
 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

ผลการศึกษา พบว่า

1. อัตราการเปลี่ยนแปลงระดับความอึดตัวของออกซิเจนในเลือดแดงหลังการดูดเสมหะในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 65.37 และ 5.11 ตามลำดับ
2. อัตราการเปลี่ยนแปลงความดันเลือดแดงเฉลี่ยหลังการดูดเสมหะในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 37.66 และ 34.36 ตามลำดับ
3. อัตราการเปลี่ยนแปลงการเต้นของหัวใจหลังการดูดเสมหะในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 37.66 และ 21.47 ตามลำดับ
4. อัตราการเปลี่ยนแปลงการหายใจหลังการดูดเสมหะในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 37.23 และ 28.22 ตามลำดับ
5. อัตราการบาดเจ็บของเยื่อหุ้มหลอดลมจากการดูดเสมหะในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 20.78 และ 10.84 ตามลำดับ
6. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความไม่สุขสบายจากการดูดเสมหะในกลุ่มตัวอย่างที่รู้สึกตัวดีก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ เท่ากับ 7.44 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53) และ 5.36 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99) ตามลำดับ

ผลการศึกษานี้ยืนยันถึงประสิทธิผลของแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ผู้ศึกษาแนะนำให้มีการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศนี้ต่อไป

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Best Practice Guidelines for Tracheal Suctioning of Adults with an Artificial Airway in the Intensive Care Unit, Overbrook Hospital, Chiang Rai Province
Author	Mrs. Prapaporn Charoenchai
Degree	Master of Nursing Science (Adult Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Chaweewan Thongchai

ABSTRACT

Tracheal suctioning is a high risk procedure that induce complications. To perform safe tracheal suctioning, best practice guidelines are needed. This operational study aimed to study the effectiveness of implementing best practice guidelines (BPGs) for tracheal suctioning of adults with an artificial airway in the intensive care unit (ICU) of Overbrook hospital, Chiang Rai province. Subjects included 31 critically ill patients who were confined in the ICU before implementing the BPGs (April to June 2009) and 68 critically ill patients who were confined in the ICU during implementing the BPGs (July to October 2009). The research instruments consisted of 1) the BPGs for tracheal suctioning of adults with an artificial airway in intensive care unit developed by Kornrat Suwannachine et al. (2008), and 2) the outcome evaluation form consisting of alterations in arterial oxygen saturation (SpO_2), alterations in mean arterial pressure (MAP), alterations in heart rate (HR), alterations in respiratory rate (RR), suction-induced tracheal trauma, and suction-induced discomfort score. The study was based on the implementing clinical practice guidelines framework of the National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). Data were analyzed using descriptive statistics.

The findings revealed that:

1. Alterations rate in SpO_2 due to tracheal suctioning among subjects before and during implementing the BPGs were 65.37 and 5.11% respectively.
2. Alterations rate in MAP due to tracheal suctioning among subjects before and during implementing the BPGs were 37.66% and 34.36% respectively.
3. Alterations rate in HR due to tracheal suctioning among subjects before and during implementing the BPGs were 37.66% and 21.47% respectively.
4. Alterations rate in RR due to tracheal suctioning among subjects before and during implementing the BPGs were 37.23% and 28.22% respectively.
5. Occurrence rate of suction-induced tracheal trauma among subjects before and during implementing the BPGs were 20.78% and 10.84% respectively.
6. Mean of suction-induced discomfort score of good conscious subjects before and during implementing the BPGs were 7.44 (SD = 0.53) and 5.36 (SD = 0.99) respectively.

The findings of this study confirm the effectiveness of the BPGs. Expansion the use this BPGs is recommended.